

### О легендама

Као и свако поднебље у свету и сви народи на планети, тако је и овај део Балкана, на којем вековима живи српски народ, богат митовима, легендама и мноштвом свега онога што спада у народну усмену и писану књижевност.

Легенде су по садржају врло блиске бајкама.

Име су добиле по латинској речи legendus, што значи – оно што треба читати. Оне садрже много чудесног и мистичног. Па ипак, оне се неким другим квалитетима знатно удаљују од бајки. Тако на пример, док су мистични и митолошки мотиви у бајкама у уметничком поступку приповедача прерасли у литерарну фантастику, такви садржаји у легендама означавају одрађену тенденциозност. С друге стране, док је бајка поштеђена хришћанске тенденциозности и скоро да нема мотива из Библије, легенде су пуне баш таквих садржаја.

Оне су такође фантастичне приче, сличне бајкама, али за разлику од њих, легенде причају о некој историјској или библијској личности, а самим тим у њима је одређено место и време догађаја приче. Легенда представља виши ступањ развика бајке, али само у смислу приближавања реалном свету, док су по уметничкој вредности оне слабије од бајки.

Бајке и легенде се разликују и по начину излагања грађе и по композицији. У бајкама је композиција на знатној уметничкој висини, приповедач обраћа посебну пажњу на заплете, необичне обрте и мотивисани расплет, док је легенда лишена тих квалитета. У легенди се грађа излаже линеарно, а подаци се нижу једноставно, без намере да делују склопом и складном унутрашњом структуром.

Легенде са мотивима из хришћанске религије обрађени су са видном намером да се да нека верска поука или потврди нека истина или неко веровање, мада је у њима видно често одступање од учења званичне цркве. Врло је шаролика грађа која се налази у легендама.

Везане су или за Библију и хришћанство, или за историју која се предањем чувала од заборавља.

Тако су и у једном и у другом случају легенде углавном везане за реални живот, али им је остављена и могућност повезаности са фантастиком. Поред тога, има легенди у којима се на фантастичан начин описује постанак разних места, животиња, заната и слично. Зато се обично деле на легенде о личностима и легенде о местима. Прве се опет уочљиво разликују на легенде о свецима и легенде о херојима. У нашој народној књижевности има приличан број разноврсних легенди, међу којима су најпознатије оне о светом Сави, његовом оцу Немањи, цару Душану, Краљевићу Марку, кнезу Лазару, Милошу Обреновићу, Сибињанин Јанку, о Адаму и Еви, о Христу и Богородици и многим другима. Посебно је занимљива и за децу блиска легенда о римском цару Тројану и његовим козјим ушима.

Али ма колико да је присутан утицај хришћанске религије, легенде су ипак слободне у обради мотива позајмљених из хришћанских књига.

Легенде могу да буду врло погодне за децу, јер се у њима на врло занимљив и фантастичан начин прича о знаменитим личностима и местима, које деца треба постепено да упознају од најранијих година да би касније, када и научно више сазнају о њима те личности и та места остали трајно у њиховој свести, као део њихове опште културе.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE  
PREUZETI NA SAJTU. -----**

[www.maturskiradovi.net](http://www.maturskiradovi.net)

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: [maturskiradovi.net@gmail.com](mailto:maturskiradovi.net@gmail.com)